

det Væsentligste forekommer mig just at være det, at der gives en Myndighed, der i Byerne og paa Landet navnlig i Nærheden af Landsbyer kan forbyde Næringsveie af den Bestaffenhed, som omhandles i § 1, og det vil jo savnes, naar § 6 enten gaaer ud eller dog faaer et saadant Indhold, som den ærede Ordfører nævnte. Forsaavidt den ærede 4de Landsstingsmand for 10de Kreds (Lüttichau) har talt om det Udfærdigede i at faae Renovationskolen paa Amager flyttet, maa jeg bemærke, at ogsaa denne Sag har været under Forhandling, og at der for ikke længe siden er gjort Forslag om, hvorledes man idetmindste for en Deel kunde forhindre de skadelige Uddunstninger af den, om den end ikke lod sig flytte; men det er blevet stillet i Bero, da man troer, at der bør indføres i Kjøbenhavn et aldeles nyt Latrinsystem, og at derved Ulemperne paa en hensigtsmæssigere Maade ville fjernes, og denne Sag er, saavidt mig bekjendt, allerede temmelig langt fremmet i Communalbestyrelsen.

Da jeg har reist mig, skal jeg endnu tillade mig en kort Bemærkning, som jeg glemte første Gang, det er nemlig med Hensyn til Titelen af Loven. Udvalget har foreslaaet, at det ikke skulde hedde: „Lov angaaende visse for Sundheden skadelige Næringsveie,“ men derimod „Lov angaaende nogle de offentlige Sundhedsforhold i Kjøbenhavn vedkommende Bestemmelser.“ Dersom § 6 gaaer ud, har jeg ikke Noget imod, at det antydes i Titelen, at Loven kun angaaer Kjøbenhavn, det forstaaer sig af sig selv; men det synes mig dog, at den Titel, som er foreslaaet af Udvalget, ikke er noget omfattende. Det, som er Gjenstand for Loven, kan vel indbefattes under denne Titel, men ogsaa mange andre Ting. En Lovs Titel bør dog vistnok faa nær, som muligt, slutte sig til Lovens specielle Gjenstand, og i saa Henseende troer jeg, at man kommer denne Gjenstand langt nærmere ved det Udtryk, der er brugt i Regjeringens Lovudkast. Det Gæste, som synes mig at kunne indvendes ved Titelen, er, at maatte det, der nævnes i § 4, ikke ganske kan henregnes til Næringsveie, men uden Tvivl staaer ogsaa det, som der nævnes, i Forbindelse med vedkommende Mands Næringsbrug, og jeg troer derfor ikke, at § 4

kan være til Ginder for, at den Titel beholdes, som Lovudkastet har.

Ordføreren: Jeg maa tillade mig at bemærke, at naar der i § 3 bestemmes, at Intet af de i § 1 nævnte Næringsbrug maa anlægges, forinden Sundhedspolitiet's Samtykke er indhentet med Hensyn til det Sted, hvor det agtes drevet, og denne Paragraph bliver gjort gjældende ogsaa udenfor Kjøbenhavn, antog jeg, at derved Politiet paa et hvilket som helst Sted kunde have den Indflydelse paa Forholdene, som maatte behøves, og at man saaledes erholdt, ved at gjøre §§ 3, 4 og 5 gjældende udenfor Kjøbenhavn, en mere passende Erstatning for § 6.

S. W. Hansen: Det er kun med Hensyn til, hvad Udvalget har foreslaaet i Anledning af § 6, navnlig at den skulde udgaae af Lovudkastet, at jeg skal tillade mig at gjøre et Par ganske korte Bemærkninger. Det vil vist, som det ogsaa fra flere Sider er fremhævet, være klart, at der ved denne Lov skeer en del Indskrænkninger i Afgangen til de borgerlige Næringsveie, i Friheden til at drive borgerligt Erhverv. Det er ikke undgaaet vedkommende Autoriteters og navnlig Communalbestyrelsens Opmærksomhed, at, naar en saadan Lov udkom, vilde Næringsfriheden i flere Retninger i høj Grad indskrænkes i Hovedstaden. Der er jo ogsaa hengaaet en lang Tid, hvori de herhen hørende forberedende Arbejder have været pleiede, idet der jo allerede næsten fra Begyndelsen af dette Aarhundrede er fremkommet Forslag til at indskrænke disse Næringsveie; der er udkommet Rescripter, som man igjen har taget tilbage, og, kort sagt, Sagen har været behandlet paa saa mange forskellige Maader, at man vist altid har erkjendt det Betænkelige i, at gjøre saadanne Indgreb i Næringsfriheden og i Afgangen til Erhverv, som Lovforslaget dog nødvendig maa gaae ud paa, og det er dette, der har gjort, at Lovforslaget saalænge er stillet i Bero. Imidlertid har man dog nu paa Sundhedsautoriteternes og navnlig Sundhedscollegiets gjentagne indstændige Anmodning troet, at maatte lade disse Betæneligheder vige og lade de høiere Hensyn, som Forbringeren til den almindelige Sundhed i Hovedstaden, blive